

Em pregunto per què...

written by Pere Segura | 13 de juliol de 2020

Vivint el dia a dia, podem trobar diversitat de qüestions, precís i preguntes.

Temes que susciten expectatives importants i d'avenirs incerts.

Aspectes concrets d'una realitat complexa. Acompanyen inquietuds de relativa presència...

No tots tenim la mateixa mirada, ni els mateixos ulls, vers els mateixos aspectes de l'entorn.

Vet aquí per exemple una particular atenció a la realitat política diversa. S'han presentat perquè. Deixo per una segona consideració les expectatives de fons en bategar el cor demanant encara esperança.

Primer un dia a dia...

Hi ha gent itinerant, i es reuneixen en un grup que els reculli, per exemple el PNC que imita en el nom, que no en la importància i prebendes, el PNB. Nacionalista? Per què? Si no proposen altra cosa que aquesta autonomia que continua sotmesa indignament a Espanya. Per què? Espanya no li donarà altra opció.

Perquè esdevé tòpic parlar de "Desacord entre independentistes", "divergències", "discussions", o "batalletes". Són frases que amaguen fal·làcia, amb voluntat conscient o no. Particularment com si la cosa anés de l'un a l'altre entre JuntsxCat i ERC. Personatges d'aquest ja han dit que ells no ho són, d'independentistes. I ERC sempre s'ha negat a sortir del seu protagonisme, negant-se a la unitat necessària i a cap acció seriosa conjunta. Algú diu que l'independentisme està perdent llençols. Independentisme només de broquet quan els convingui, el partit el primer.

Per què *El Punt Avui* publica un article amb el títol "Tots els

llençols perduts" sobre els diferents grupets que han donat aixopluc a enyorats de convergència o a gent que fan política de baix nivell, com en les reticències de gent del PDeCAT. Es perd llast, no llençols...

Perquè insistir en la urgència o conveniència de l'anomenada "Taula de Diàleg"?

De taules els sobren. De diàleg ni en saben ni el volen. Comèdia sí que en saben fer, els que el magnifiquen i el "valoren" i els que el condicionen. Diàleg, diàleg... ni de sords. Cinisme de politiqueria miserable. El sotmès indignament, l'esclau, dialogant amb qui li ha posat la bota a sobre, "amo" opressor.

Per què el *Planta Baixa* de TV3 ha de demanar un senyor desconegut de Madrid que ens comenti cosa política, no pas extraordinària, i evidentment en castellà? Perquè emetre per Catalunya la versió que ha preparat amb traduccions per Espanya, sense tocar ni una paraula. Perquè es troba a la direcció de *Preguntes Freqüents* un senyor que a l'hora de criticar com a totalitari el Sr. Pedro Sánchez diu que el Sr. Torra és el seu deixeble avantatjat?... Per què...? TV3 ja no és la nostra.

Per què la Consellera de justícia demana al Suprem que s'abstregui de la sentència per aplicar el tercer grau, si aquest forma part del procés i conseqüències de la condemna?

Per què Òmnium vol processar el rei "emèrit"? La cosa no deixa de ser espanyolista...

A qui vol deixar en evidència, al rei, al Suprem, a tots dos? Que ho facin ells, els espanyols. Oimés quan sabem que serà inútil.

O si ho volen, si ho volem, ajudem-los.

És que encara estem a Espanya... "Si vols ser independent viu independent".

Segon: Hi ha coses més fondes...

Més greus, més importants, més interiors, que no ens permeten tancar-nos en el dia a dia del nostre petit món.

-La necessitat d'obrir-se a noves formes de vida. Al costat de la no exhaurida necessitat de "llibertat, igualtat, fraternitat". Maduresa col·lectiva, on es trobin intel·ligència de cap i de cor.

-Voler aprendre tant o més que voler saber.

-Reivindicar el necessari però sense perdre identitats.

-Viure la fraternitat de pobles sencers, en lloc de preservar uns estats decadents.

-Agermanar la creativitat o el progrés individual amb l'esperit de poble i comunitat.

-Defugir la perversió de moure's per poder, plaer i prestigi insubstancials i tancats en ells mateixos, per obrir-se a la cerca de la veritat i el sentit, a la bellesa que meravella, a continuar aprenent a estimar.

-...

Per què és tan lent el progrés de la humanitat?

L'alè de vida no es mou per rellotges o calendaris.